

[Stegger Nielsen.]

ning, naar Omstændighederne tillader det, at optage Forhandling med Ministeriet for Handel, Industri og Søfart og med Landbrugsministeriet om den nærmere Praktisering af Loven — saaledes forstaaer jeg det. Det forekommer mig at være en Betyrrelse, som vi maa udtale vor Tilfredshed med, da Regulering og Forbud paa disse Omraader kan volde nogen Gene baade for Sejladsen og Fiskeriet.

Mit Parti anerkender og billiger Lovforslagets Tendens, og jeg kan paa Partiets Vegne anbefale det til en hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Malchau: I dette Lovforslag, der gaar ud paa at bemyndige Forsvarsministeren til at udstede politimæssige Paabud og Forbud, henvises der til Borgerlig Straffelovs § 104. Som det ogsaa er nævnt i Bemærkningerne til Lovforslaget, indeholder § 104 i Borgerlig Straffelov Bestemmelse om Straf for den, der forsætligt eller uagtsomt uden behørig Bemyndigelse beskriver eller afbilder danske militære Forsvarsanlæg, der ikke er almentilgængelige, eller mangfoldiggør eller offentliggør saadanne Beskrivelser eller Afbildninger. Det er naturligvis noget af en Skønssag, om de nævnte Bestemmelser i Borgerlig Straffelov kan bringes til Anvendelse under alle de Forhold, der kan komme i Betragtning under den Situation, vi nu befinder os i. Vi vil derfor fra vor Side ikke modsætte os denne af Ministeren ønskede Bemyndigelse til at udstede saadanne politimæssige Paabud og Forbud, som dels skal tjene til at hindre Færdsel ved og Afbildning af eller Meddelelse om militære Anlæg med mere, dels tjene til at beskytte dem, der skal besejle Farvandene, hvor der findes Minefelter eller Spærringer af anden Art. Jeg lægger ligesom det ærede Medlem Hr. Stegger Nielsen Vægt paa det sidste Stykke i Bemærkningerne til Lovforslaget, hvorefter den højtærede Forsvarsminister ved Spørgsmaal om Forskrifter vedrørende Sejlads og Fiskeri vil forhandle med henholdsvis Ministeriet for Handel, Industri og Søfart og Ministeriet for Landbrug og Fiskeri om eventuelt paatænkte Reguleringer paa disse Omraader.

Der er imidlertid visse Enkeltheder vedrørende Lovforslaget, og hvad der ligger til Grund for dette, som vi fra vor Side kunde ønske Oplysning om. Saadanne Oplysninger kan vi forhaabentlig faa i det Udvalg, der ogsaa fra anden Side er bebudet Forslag om at nedsætte. Jeg skal derfor

indskrænke mig til at tilsige mit Partis velvillige Medvirken til Lovforslagets Gennemførelse.

Lannung: Ogsaa jeg kan paa mit Partis Vegne tiltræde, at der gives Forsvarsministeren den i Lovforslaget omhandlede Bemyndigelse til at udstede de nærmere omtalte Paabud og Forbud, naar man har fundet, at den hidtilværende Lovhjemmel ikke var tilstrækkelig. Det er jo indlysende, at det juridiske Grundlag paa dette Omraade bør være helt i Orden, ikke mindst i Tider som dem, vi nu gennemlever.

De Forskrifter, der kan blive Spørgsmaal om at udstede, falder efter Lovforslaget i fire Kategorier, nemlig a), b), c) og d). Hvad angaar de sidste Punkter, c) og d), der vedrører blandt andet Forbud mod Beskrivelse af militære Anlæg og Meddelelser om militære Styrker og lignende, kan der ikke være Anledning til megen Tvivl om Forskrifternes Formulering og Rækkevidde. Det giver saa nogenlunde sig selv for de to Punkters Vedkommende. Men hvad angaar de to første Punkter, a) og b), der vedrører dels Regulering af Sejlads og Fiskeri, dels Ophold og Færdsel i Nærheden af militære Anlæg, henstiller jeg meget, at der ikke udstedes for summariske Bestemmelser, men tages det størst mulige Hensyn, som Forholdene tillader i Øjeblikket, til, at ogsaa det civile Liv skal leves helst uden større Afbræk end højst nødvendigt. Under denne Forudsætning kan jeg anbefale Lovforslaget.

Forsvarsministeren (Brorsen): Ogsaa hvad Behandlingen af dette Lovforslag angaar, har jeg kun Grund til at være tilfreds med de Udtalelser, der er faldet fra de ærede Ordførere.

Jeg betonedede udtrykkeligt i min Forelæggelsestale netop med Hensyn til det Spørgsmaal, som den ærede sidste Taler var inde paa, at hvor de Bestemmelser, der vil blive truffet, naar denne Lov er gennemført, vedrører Erhvervslivet, vedrører Søfarten og Fiskeriet, er det en given Sag, at der for det første maa forhandles med de to Ministerier, og at det for det andet naturligvis maa være vor Opgave, at der tages størst muligt Hensyn til de søfarende og til Fiskerne under Udøvelsen af deres Erhverv. Derfor kan jeg tilsige, at det vil være min Bestræbelse, at man netop paa dette Omraade tager det størst mulige Hensyn. Men jeg mener, at naar Bestemmelserne bliver gennemført, vil det ikke mindst være af Be-